

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 27
din 21.01.2008**

Dosar nr.: 434/2007

Petiția nr.: 7791/31.07.2007

Petent: I M.

Reclamat: Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci

Obiect: discriminare prin concedierea de către angajator a petentei spre deosebire de alte persoane angajate care nu au fost concediate

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. I M , reprezentată prin I T F , în calitate de mandatar, cu domiciliul în str.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, prin reprezentant, cu sediul în str. Ion Ghica nr. 5, Sector 3, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentei vizează discriminarea săvârșită prin concedierea de către angajator a acesteia în raport cu alte persoane precum și victimizare, ca urmare a plângerilor adresate O.S.I.M. și acțiunii depuse în instanța de judecată.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta, arată că se află în aceeași situație cu alte persoane angajate de reclamată, însă faptul că nu au sesizat conducerea O.S.I.M. și nu au deschis acțiune în instanță, a determinat tratarea acestora în mod diferit, respectiv petenta a fost concediată, în raport cu ceilalți angajați care nu au fost concediați.

3.2. În același sens, petenta consideră că a fost supusă victimizării, ca reacție la plângerea ei înaintată conducerii O.S.I.M. și a acțiunii depuse la instanțele de judecată.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 7791 din 31.07.2007, formulată de petentă, în temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr.15099 din 12.11.2007 a fost citată petenta, prin mandatar I T F . Prin adresa înregistrată cu nr. 14905 din 08.11.2007 a fost citat Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, prin reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 04.12.2007. La termen părțile nu s-au prezentat. O.S.I.M. prin adresa înregistrată cu nr. 218458 din 03.12.2007 a solicitat soluționarea în lipsă a plângerii.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 9210 din 04.09.2007 a fost solicitat punctul de vedere al reclamatei cu privire la petiția cu nr. 7791 din 31.07.2007. Prin adresa înregistrată cu nr. 12849 din 22.10.2007 O.S.I.M. a comunicat punctul său de vedere Colegiului Director.

4.4. Prin adresa înregistrată cu nr. 18338 din 07.12.2007, Colegiul Director a solicitat reclamatei să comunice copie după procesul verbal de inspecție încheiat la data de 14.08.2006, prin care Inspecția Teritorială a Muncii a constatat că, contractul de muncă al petentei a încetat începând cu data de 31.03.2006. Prin adresa înregistrată cu nr. 1500 din 21.01.2008, au fost comunicate înscrisurile solicitate.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Astfel cum este redactată plângerea, petenta I M . arată că a încheiat contract individual de muncă cu reclamata, înregistrat cu nr. 550/15.09.2004, pe durată determinată de 3 luni $\frac{1}{2}$ în perioada 15.09.2004-30.12.2004. Acesta a fost prelungit până la o dată incertă deoarece nu au fost operate modificări în cartea de muncă care să ateste data de încetare a contractului individual de muncă.

5.1.2. Petenta a înaintat o acțiune în justiție împotriva O.S.I.M., și consideră că a fost hărțuită la anumite termene ale procesului, prin diferite adrese în care îi era comunicat încetarea contractului de muncă.

5.1.3. În data de 02.03.2006 petenta a înregistrat adresa cu nr. 202827 către conducerea O.S.I.M. în care sesiza ilegalitățile însă nu a primit un răspuns în termenul legal. Astfel, prin înaintarea acestei adrese precum și a inițierii acțiunii în justiție, petenta consideră că a fost emisă adresa de concediere cu nr. 204256/31.03.2006. Din acest fapt, în opinia petentei, decurge discriminarea sa, deoarece alte persoane aflate în aceeași situație incertă, au fost tratate diferit, respectiv nu au fost concediate.

5.1.4. Pe perioada concediului medical, petenta consideră că a fost discriminată în raport cu ceilalți angajați, fiindu-i limitate drepturile salariale. Petenta arată că până la data 17.06.2006 nu a fost înștiințată de existența posturilor vacante și a concursurilor pentru ocuparea acestora, deoarece restul salariaților, între care doi copii ai liderului de Sindicat, au fost definitivați pe post, neexistând în acest sens, egalitate de șanse și tratament între petentă și copii liderului de sindicat. Acest tratament, în opinia petentei, reprezintă un caz de victimizare, venit ca reacție la plângerea adresată conducerii O.S.I.M. și acțiunii depuse în instanța de judecată.

5.1.5. Petenta arată că în data de 03.05.2006, după ce acesta a denunțat ilegalitățile conducerii O.S.I.M., acesta și-a permis să modifice Cartea de Muncă, unde era menționat faptul că petenta era angajată în baza art. 101, adăugând și art. 80 și art.82 din Codul Muncii. Se arată că modificarea s-a produs prin ruperea și înlocuirea unor foi din cartea de muncă, aspect sesizat Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București.

Sușinerile Oficiului de Stat pentru Invenții si Mărci

5.2.1. Reclamata arată că la data de 15.12.2004, prin cererea cu nr. 214664 petenta a solicitat prelungirea contractului său de muncă încheiat cu instituția. Solicitarea a fost aprobată, contractul de muncă fiind prelungit cu respectarea termenului prevăzut la art. 82 alin.1 din legea nr. 53/2003, și anume ca perioada totală a contractului individual de muncă încheiat pe perioadă determinată să nu depășească 19 luni. Conducerea O.S.I.M. a considerat că este în interesul petentei să lucreze până la 31.03.2006 și nu până la data de 15.03.2006 când contractul de muncă a încetat de drept, pentru ca acesta să primească salariul și bonurile de masă corespunzătoare pentru o lună de muncă și nu doar pentru un număr de 15 zile. Contractul de muncă a încetat de drept potrivit art. 56 lit. j din legea nr. 53/2003, astfel cum rezultă din înștiințarea de încetare de drept a contractului individual de muncă.

5.2.2. Adresa cu nr. 204256/31.03.2006 reprezintă în fapt înștiințarea încetării de drept a raporturilor de muncă, O.S.I.M. informând petenta că nu există posturi disponibile la acea dată, care să corespundă pregătirii acesteia. Or, în cauză, petenta nu a fost concediată, ci a încetat de drept contractul de muncă.

5.2.3. Pe perioada cât petenta s-a aflat în concediu medical, plata concediilor medicale s-a efectuat în baza O.U.G. nr. 25/2005 privind plata concediilor medicale, cu modificările și completările ulterioare, iar plata primelor se face proporțional cu timpul efectiv lucrat, conform contractului colectiv de muncă. Plata sporurilor a fost efectuată, acestea fiind incluse în baza de calcul a indemnizației de concediu medical, calculat potrivit O.U.G. nr. 25/2005.

5.2.4. O.S.I.M. arată că petenta a introdus mai multe acțiuni în instanță, una fiind soluționată definitiv și irevocabil în favoarea O.S.I.M. și a doua fiind în fază de recurs. De asemenea, Inspekția Teritorială a Muncii, în procesul verbal încheiat la data de 14.08.2006 a constatat că, în speță, contractul de muncă al reclamatei a încetat începând cu data de 31.03.2006, dată la care petenta a prezentat concedii medicale până la data de 16.06.2006, perioadă în care a beneficiat de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director, reține potrivit petiției aflate la dosar că, în opinia petentei, acesta s-a aflat în aceeași situație cu alte persoane angajate de reclamată, însă faptul că nu au sesizat conducerea O.S.I.M. și nu au deschis acțiune în instanță, a determinat tratarea acestora în mod diferit, respectiv petenta a fost concediată, în raport cu ceilalți angajați care nu au fost concediați. În același sens, petenta consideră că a fost supusă victimizării, ca reacție la plângerea ei înaintată conducerii O.S.I.M. și a acțiunii depuse la instanțele de judecată. (vezi infra parag. 3.1-3.2, în raport cu parag. 5.1.1.-5.1.5.)

7.1. **În drept**, în analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE

(KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

7.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.5. Față de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactată, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează acte sau fapte care au luat naștere și au produs efecte în cursul anului 2006, în speță adresa cu nr. 204256/31.03.2006. În acest sens, Colegiul Director observă că aspectele invocate de petentă vizează în opinia sa, faptul că în data de 02.03.2006 a înregistrat adresa cu nr. 202827 către conducerea O.S.I.M. în care sesiza ilegalitățile săvârșite de acesta împotriva petentei precum și faptul că a deschis acțiune civilă în instanță în data de 21.03.2006. Astfel, prin înaintarea acestei adrese precum și a inițierii acțiunii în justiție, petenta consideră că a fost emisă adresa de concediere cu nr. 204256/31.03.2006. Din acest fapt, în opinia petentei decurge discriminarea sa, deoarece alte persoane aflate în aceeași situație incertă, au fost tratate diferit, respectiv nu au fost concediate. (vezi infra parag. 5.1.3.) De asemenea, petenta arată că în perioada concediului medical (până la 16.06.2006) a fost discriminată, în raport cu ceilalți angajați, fiindu-i

limitate drepturile salariale. (vezi infra parag.5.1.4.) În același sens, arată că până la data de 17.06.2006 nu a fost înștiințată despre existența posturilor vacante și a concursurilor pentru ocuparea acestora, fiind discriminată (vez infra parag.5.1.4.), considerând că tratamentul la care a fost supusă reprezintă un caz de victimizare, venit ca reacție la plângerea adresată conducerii O.S.I.M. și acțiunii depuse în instanța de judecată. (vezi infra parag.5.1.4.) Petenta arată de asemenea, că în data de 03.05.2006, reclamata a operat modificări în Cartea de Muncă prin ruperea și înlocuirea unor foi din carte, aspect pe care l-a sesizat Parchetului de pe langa Judecătoria Sector 1 București. (vezi infra parag.5.1.5.)

7.6. Colegiul Director reține susținerile contradictorii ale părților cu privire la aspectele precizate mai sus. Astfel, Colegiul observă că O.S.I.M. susține că adresa cu nr.204256/31.03.2006 reprezintă în fapt înștiințarea încetării de drept a raporturilor de muncă, O.S.I.M. informând petenta că nu existau posturi disponibile la acea dată, care să corespundă pregătirii acesteia. Or, în cauză, petenta nu a fost concediată, ci a încetat de drept contractul de muncă. (vezi infra parag.5.2.2.) Pe perioada cât petenta s-a aflat în concediu medical, plata concediilor medicale s-a efectuat în baza O.U.G. nr. 25/2005 privind plata concediilor medicale, cu modificările și completările ulterioare, iar plata primelor s-a făcut proporțional cu timpul efectiv lucrat, conform contractului colectiv de muncă. Plata sporurilor a fost efectuată, acestea fiind incluse în baza de calcul a indemnizației de concediu medical, calculat potrivit O.U.G. nr. 25/2005. (vezi infra parag. 5.2.3.)

7.7. În raport cu aceste observații, ipso facto, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director, reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

7.8. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațiune tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

7.9. Or, față de aspectele reținute mai sus de Colegiul Director în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 7791/31.07.2007 și faptele sau actele invocate mai sus (vezi infra parag. 7.5.), Colegiul Director constată că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este tardiv introdusă.

7.10. Coroborând aspectele reținute obiectului sesizării, astfel cum este formulată, Colegiul Director se raportează la prevederile art. 2 alin. 7 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată. Potrivit art. 2 alin.7 “Constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau

acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării”.

7.11. Victimizarea reprezintă o formă de discriminare, introdusă de legiuitorul român în procesul de transpunere a prevederilor Directivei Consiliului 2000/43/CE privind aplicarea principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de origine rasială sau etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L180 din 19 iulie 2000, și prevederile Directivei Consiliului 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L303 din 2 decembrie 2000.

7.12. În acest sens, reținem că în materia legislației nediscriminare, astfel cum este transpus aquis-ul communautaire, pentru a ne găsi în situația unei fapte de victimizare este necesară întrunirea cumulativă a elementelor constitutive acesteia. Astfel, fapta de victimizare se circumstanțiază într-un tratament advers care poate îmbraca diferite forme. Formularea textului cuprinde sintagma „tratament advers” aplicat unei persoane însă textul art.2 alin.7 nu definește expresis verbis tratamentul advers. Sintagma „orice tratament” denotă intenția legiuitorului de a cuprinde o arie largă de comportamente, și nu una restrictivă, ceea ce permite reținerea unor calificări diferite în practică, și care pot să varieze de la caz la caz, circumscrise însă caracterului advers sau contrar. În acest sens trebuie luați în considerare mai mulți factori, împreună sau separat: contextul în care s-au produs faptele incriminate, durata „tratamentului” aplicat, efectele și consecințele sale asupra persoanei care le-a suferit, etc.

7.13. Mobilul sau cauza tratamentului advers este determinat de introducerea unei plângeri, sesizări sau acțiuni în justiție. Astfel, actul care determină săvârșirea faptei de victimizare este inițierea unei proceduri administrative sau judiciare, prin introducerea unei plângeri respectiv prin formularea unei acțiuni în justiție, ceea ce presupune existența unei legături de cauzalitate, în lipsa careia nu se poate reține victimizarea.

7.14. Raportat la prevederile art. 2 alin.7 din O.G. nr.137/2000, republicată, reținem că tratamentul advers este venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Inițierea procedurii administrative sau judiciare prin introducerea unei plângeri respectiv a unei acțiuni în justiție, este condiționată de invocarea încălcării principiului tratamentului egal și al nediscriminării. Acest element constitutiv al victimizării presupune ca plângerea sau acțiunea în justiție care a determinat tratamentul advers să fi avut ca obiect încălcarea principiului egalității, respectiv al nediscriminării. Lipsa invocării principiului egalității și nediscriminării determină imposibilitatea reținerii faptei de victimizare. Manifestarea comportamentului contrar sau advers împotriva părții inițiatoare, care se poate materializa fie într-o singură acțiune ulterioară sau mai multe acțiuni concomitente îndreptate împotriva acestuia, este determinată, în cazul victimizării, de invocarea prealabilă în cadrul procedurilor administrative sau judiciare a încălcării anterioare a principiului egalității și nediscriminării.

7.15. Față de aceste considerente, coroborate petiției și materialului probatoriu aflat la dosar, Colegiul Director reține că sesizarea conducerii O.S.I.M. și acțiunile în justiție ale petentei nu au vizat încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării de către reclamata O.S.I.M.. Astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, spre exemplu, sesizarea adresată conducerii O.S.I.M. a vizat în mod direct ilegalitățile, în opinia petentei, săvârșite împotriva sa. Cererea de chemare în judecată a O.S.I.M. din data de 21.03.2006 inițiată de petentă vizează obligarea O.S.I.M. de a face contract de muncă pe durată nedeterminată, obligarea la plata bonurilor de masă pentru luna martie 2006, astfel cum rezulta din însași formularea acțiunii, depusă la dosar. Prin cererea completatoare adresată Tribunalului București, petenta solicită constatarea nulității clauzei privitoare la durata determinată a contractului individual de muncă, obligarea încheierii contractului de muncă pe durată nedeterminată, obligarea la plata primei de Paște și se renunță la capatul de cerere privind plata bonurilor de masa aferente lunii martie 2006.

7.16. În același sens, sunt invocate și motivele de recurs împotriva Sentinței civile nr. 3850 din 13.09.2006. De asemenea, prin cererea de chemare în judecată înregistrată cu nr.12050/3/03.04.2007 petenta a solicitat anularea măsurii de încetare a raporturilor de muncă și a adresei nr. 204256, repunerea în situația anterioară emiterii adresei, obligarea la despăgubiri, obligarea la plata primelor trimestriale, de Paști, prima de „26 aprilie”, prima de „1 iunie”, prima de vacanță și premiul anual.

7.17. Colegiul Director, ia act că instanțele de judecată s-au pronunțat asupra acțiunilor introduse de petentă, prin Sentința civilă nr. 3850 din 13.09.2006 Tribunalul București repingând ca neîntemeiate ori inadmisibile cererile. Împotriva Sentinței s-a formulat recurs, care a fost respins ca nefondat de către Curtea de Apel București. De asemenea, prin Sentința civilă nr. 238 din 14.06.2007, Tribunalul București a respins acțiunea formulată de petentă. Împotriva Sentinței civile în cauză, s-a formulat recurs.

7.18. Având în vedere aspectele de mai sus, dincolo de premiza caracterului tardiv al plângerii, Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale victimizării care s-au circumstanțiat, or au luat naștere, în opinia petentei ca urmare a adresei din 02.03.2006 înregistrată cu nr. 202827 către conducerea O.S.I.M. în care sesiză ilegalitățile săvârșite de acesta împotriva sa, precum și faptul ca a deschis acțiune civilă în instanță în data de 21.03.2006.

Acest fapt este determinat în cauză de fondul sesizării petentei, respectiv al acțiunilor în justiție introduse de petenta, care nu au vizat sine qua non, ori cel puțin subsecvent, încălcarea principiului egalității și nediscriminării. Or, în cauză nu se poate reține un raport de cauzalitate între faptele imputate ca urmare a acțiunilor petentei.

7.19. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției, și prevederile art.2 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a fost tardiv sesizat cu privire la aspectele prezentate în petiție, conform Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. În cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind victimizarea, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin. 7 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților, I M , reprezentată prin I T F în calitate de mandatar, cu domiciliul în str. , Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, prin reprezentant, cu sediul în str. Ion Ghica nr. 5, Sector 3, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA– Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 26.02..2008

Red: G.D. Exem. 4

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

